

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

2. De exacta Regularum etiam minimarum observantia. Thema. Qui in minimo fidelis est, & in majori fidelis erit. Lucæ 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](#)

EXHORTATIO II.
IN REGULAM XV.

Suadet minimarum regularum exactam obseruantiam.

THEMA.

Qui in minimo fidelis est, & in majori fidelis erit. Lucæ 16,10.

Vel ex Regula.

Ælestis Sponsus in Canticis corsuū à Sposa amore occupatum ac vulneratum in uno oculorum & in uno crine collis afferuit. Mira sane conjunctio oculi & capilli: quid in corpore humano nobilis, quid præstantius oculo? Quid ex adverso vilius & exilius capillo? Et tamen in utroque amore se captum, suciatimque Spousus prædicat: *Vulnerasti cor meum, Soror mea Spousa; vulnerasti cor meum, in uno oculorum tuorum, & in uno crine collis tui.* Cant. 4,9. Cur nam verò istud? Manifestare voluit, non tantum principia membra, sed etiam viliora: non tantum illustria & grandia opera; verùm etiam minima, restà intentione per-

acta, sibi placere. Hac de causa S. Ignatius, dum in regula præsentia, præscribit, nihil perfectionis, in absoluta omnium constitutionum observatione, premittendum esse, non tantum nos majora implere, verum & minima minimum negligere voluit: ac proinde, ubi verbo latina habet: *Nihil perfectionis; sanctus Legislator in idiomate Hispanico, quo Constitutiones ab eo consignata sunt, scripsit: No perder punto de perfectione: admittendum nobis esse, ut nec unum punctum, apicemus perfectionis, perdamus aut amittamus.*

Quemadmodum verò, ex sententia Davidis, gemina sunt justi, hominis vero pii officia, declinare scilicet à malo & facere bonum; sic hominis religiosi officia duo sunt: etiam minima quæ vestita sunt, declinare; & minima, regulis præscripta observare: minima enim

Rr neglecta

XVI

neglecta multum detrimenti pa-
riunt , minima exactè obliterata ,
plurimum emolumenti adferunt ,
quod exhortatione præseute expla-
nabimus.

I.
Minima in
regulis
venia,
cavenda,

I. Declina à malo. Id est cave eti-
am minimum , quod regula sancta ve-
titat. Duplicis autem generis reperi-
re est defectus , excessivè contra regu-
lam ; alii accident citra peccatum ,
alii peccato obnoxii existunt. Viola-
tar enim nonnunquam regula citra
peccatum , quia Fundator ad peccatum
transgredire obstringere noluit ;
v. g. dum rumpitur silentium. Quam-
vis sepissimè peccatum vel ob con-
temptum regulæ , vel ratione votorum ,
vel alia de causa intercurrat.

1. Si regula violatur citra pecca-
tum : est nihilominus ejusmodi trans-
gressio , quādā imperfectio ; est quādā à
via perfectionis exorbitatio , & in cur-
su ac studio perfectionis remora seu re-
tardatio. Capit autem unicè Deus ,
nos non stare ; sed currere ad bravium
& ad metam perfectionis ; scilicet currite
comprehendatss. 2. Corinth. 9. 24.
Enixè optat nos ad perfectionem
sublimem evolare : Effete perfecti ,
scilicet Pater vester cœlestis perfectus est.
Matth. 5. 48.

Deinde quadam ingratitudo est ,
erga Divinam Bonitatem . quā nos è
facili Labyrintho ad perfectionis se-
nuitam , ducento , ac media adeò pra-
clara , regulariūque præscripta adeò
salutaria offerendo , maximo nos be-
neficio affecto ; nos verò hujusmodi
donum negligendo , nostramque ei
sensualitatem , aut commoditatem ,

propriam voluntatem anteponen-
do , ingratis quodammodo Benefi-
ctori tanto nos exhibemus , nec illud
Apostoli observamus : *Gratias habemus ad
Coloss. 3. 15.*

Denique est negligentia quipiam
ac inobedientia , qua & Deo mai-
stra accidit : & ipsius Fundatori
nostro displacebit , cujus voluntas fun-
ctiā minima à regulis virtutis declina-
re ut vel ex eo pater , quod Neapolit
sub ejus Collegii initia designavit ; Ne-
colaus Bobadilla unus è primis fociis
in Collegii illius gubernatione lege-
intendantis nomine præsidebat : An-
drea Oviedo Restore , quem postea
Patriarcham Pontifex in Aethiopiam
misit. Inter eos autem non satis con-
veniebat , in ratione gobernandi ; cum
quidquid Andreas astringeret , Nig-
laus relaxaret. *Pusidum* , inquit Os-
tandinus historicus noster L. 12. n. 15.
Bobadilla videbatur , sanctitatem Secu-
ritatis , exognis quibusdam legibus aliisque
censoberaque domesticam disciplinam pa-
tam ad munitissimorum legum normas ,
quām ad solida virtutis rationem , diri-
gendas. Quasi verò solida virtus ,
quidquam quod gratum sit Deo , mi-
nimū putet ; vel consistero , & ab-
solutionem suam habere , sine his
honoramentis & coloribus possit. Quidam
secutum est ? Leviorum neglegit
legum , veluti quibusdam fractis vi-
culis , fluere sensim disciplina domes-
tica visa est ac dilabi. Quid ubi co-
gnovit Ignatius , remedium adhibuit ,
curam minimorum atque observa-
tiā. Jussit Oviedum suo munere , po-
tā libertate defungi nec se interpo-

nere Bobadillam, advigilarique ad custodiam legum minutissimarum. Sentiebat enim in his violandis, plus plerumque latere periculi quam in maximis, propterea quod maximum dimum, si violentur, appareret; facilèque poena in promptu est; atcoram, qua pro minimis habentur, exitium, nisi progrediente tempore non sentitur. Hoc Orlandinus. Ex quibus voluntas, consiliumque S. Patris abundè elucescit.

2. Si vero Legum prævaricatio cum peccato conjuncta est, liquet, longe studiosius esse declinandum. Ratio ima est quoniam peccatum quocunque etiam minimum Deo displiceret, illunque offendit; quid vero, quantum offensa Divina sit estimanda, patet consideranti; majestatemque divinam aqua lance ponderare sciunt. Etenim offendere Baronem, aut Comitem, magni dicitur: offendere Regem aut Principem etiam leviter, ob sublimitatem personæ, longe gravius censetur: quid igitur erit, infutana Numinis Supremi Majestatem offendere? Recte S. Isidorus ait: Quin infinitatem Dei considerat ex minus offendam; nequam minima vocat, sed horrenda: profecto satis hoc est, ut magna putemus, qualibet minus; que contra maximum committimus. Appositè quoque in hanc rem S. Anselmus Epist. 6. ad Monach. Cisterci. Si de virtute in virtutem, de profectu in profectum vultis ascendere, semper timete in minimis Deum offendere. Non debetis confide-

rare, quam parva sit res, quam contra prohibitionem facitis; sed quantum malum sit inobedientia, quam pro parvare incurritis. Praeclera est institutio B. Pauli apud Hieronymum Epist. 27. ad Eustoch. Furtum, inquit, quasi sacrilegium detestabatur, & quod inter facti homines leve putatur vel nihil, hoc in Monasteriis gravissimum dicebat esse delictum.

Ratio altera est, quantum exiguae legum transgressiones Deo diipliecent, ex earum poena cognoscimus, & minima delicta, in conspectu Dei haud esse minima liquidò perspicimus. Quid enim? an leve piaculum esse censemus, quod Numea benignissimum ipso mortis supplicio plectit? Veluti observavit S. Chrysostomus in supplicio Uxoris Loth. Cur, inquit, haes mulier, quæ serva Dei erat, occisa fuit & in salis simulacrum versa? Occiditne aliquem? An adulterium commisi? an perjurium? non; sed id fecit, quod nos nihil putaremus; hoc solum, quod retorsit oculos. Quare inferit S. Chrysostomus: Neque leve dicendum est, quod hominem contemnendo occidit. Non absimiles poenas in leibus delictis, Ozzi, Davidis, & aliorum graviter punitorum videre est. Et ne etatem nostram taciti praetereamus; mirum est, quod Annales nostri de zelosissimo Patre nostro Christophoro Ortizio viro Apostolico tradiderunt: hic, quod apud Præfides suos officium honoratus sibi delatum nimis deprecaretur, fulmine a Deo percussus est. Licer noxa ex

Rr 2 honorem

honorem deprecantis minima fuerit: & virti optimi gloriam, mirandis operibus illustrare eidem Deo placuerit.

Nemo igitur dicat hæc legis nostræ transgredio modica est; si silentium rupero, si absque licentia, rem modicam alias tribuero, aut accepero: si alienum cubiculum ingredi fuero, si verbis charitatem lætero, si temporis exiguum intervallum inutiliter insumpsero, si officii mei partes negligenter explevero: minuta hac sunt; stillæ sunt, scintillæ sunt, res exiguae sunt. Verum nescire, nautam, si parvam navis rimam non obturet, per stillas illas, tandem cum nave submergit? Nescire, quantum vel una scintilla non raro excitarit incendium? Unus curiosus oculorum justus, in quam criminum voraginem, Davidem præcipitavit? Unde sapienti horrendi Religiorum extirpe lapsus? Unde ruinæ & casus? à minimis, à stillis, ab exiguis regularum transgressionibus, ad graviores palatim sunt prolapsi. Reclite Abbas Theodoretus Celsianum Coll. 6. cap. ult. ait: *Lapsus quisquam, nequamquam subitanæ ruinæ corriusce cœpendus est: quod apta declarat similitudine. Quemadmodum domus, nunquam subitaneo ad ruinam procumbit impulso, sed perstilicidia neglecta, aut per vitium fundamenti. In pigris enim humiliabitur contignatio, & in segnitie manus, pullabit dominus. Eccli. 10.*

II. Deinde alterius generis minima sunt, quæ à regulis præscribuntur

II.
Minima,
in regulis

observanda; & his complectimur verbis: *Fac bonum: id est ad amandum observa omnes leges Ordinis scriptas, Constitutiones, Regulas communes, & officii proprias: leges item non scriptas, sed à Superioribus vel voce traditas, uti & consuetudines approbatas, modumque præscriptum hæc omnia probè exequendi. Hujusmodi actiones à regula mandato in oculis mundi, & imperitorum exigui non raro momenti esse judicantur, at in oculis Dei, ac virorum spirituum magni ponderis & meriti esse censentur. Quare imitari nos oportet sedulos Autifabros, qui exiguae auri, argentei fragmenta, pulvicolosque abrasos, colligunt, aque ex iis probè collectis non levem tandem metalli pretiosi massam conflant.*

Quin & colligere easdem actiones oportet, tanquam minutæ, sed preciosissimas margaritas, quibus animas nostras ornemus, gratumque Deo omnipotenti, domicilium exhibemus. S. Paulinus Epist. 20. ad Amadum: Non ideo, inquit, margarita rara est, quia exigua; sed ideo magis prætiosa, quia & in exigua mole, magnum pretium habet. Status religiosus, ut Author eti Doctor Mellicius Homil. de margar. Margarita est Evangelista pro qua universa Leo dare debemus: Nec tantum status in se, sed ipsæ etiam virtutum functiones, S. Chrysostomi iudicio Homil. 14. in 1. Tim. summae margaritæ: igitur magni facienda, hoc vulgi opinione erronea affirmata exigua.

exigua. Veritati enim consentaneum est, quod scribit S. Basilius Confut. Monast. c. 24. *Nihil est minimum, quod Dei causa fiat; sed grande & spirituale, & ejusmodi, quod cælum nobis, & premia cœlestia conciliat.*

Causa autem, cur Divina Liberalitas minimas actiones, ex obedientia & prescripto regula præfatis tantis donis remuneret, sunt varia.

1. Est fidelitas, mirè Deo grata, quam servi fideles erga Deum ac Dominum suum demoutrant: hac enim fidelitas in minimis, gratitudine condita, Divinam Bonitatem excitat ad conferenda beneficia majora: *Euge serve bone & fidelis, quia in pauca fangi fidelis, super multa te confituanam.* March. 25. quemadmodum & Principes mundi hujas, thesauris suis præfectos, si fideles reperiant in minimis, maximas eis gazas credunt, prudenter enim etiam in maximis fidelitatem amantibus arbitrantur.

2. Causa altera fervor est talium, regula observatorum; qui illos ad minima curanda inducit: moraliter enim, haud possibile est, nonneminem, minima, maguâ diligentia curare omnia, quin magno spiritu fervore bulliat: quot enim hisce in rebus difficultates superandas, quot abnegationes obeundas, quot respectus humani conculcaudi veniunt? qua tepiditate languens nunquam superarit. Eiusmodi fervor eluxit in B. Aloyio, B. Stanislao, Joanne Bergmanno & aliis, qui minima quoque studio diligenter curabant. Temporis ra-

tionem exactissimam gererent: actiones tempore præfixo obibant, nec in aliud tempus differebant: omnes Ordinis cæremonias ac ritus accuratissime servabant. Ad primum campagna sonum, ab eo, à quo tunc cessandum erat, desistebant; atque id, ad quod accercebantur, auspiciari incipiebant. Èa diligentia, fervore & affectu Fratribus ad mensam ministrabant, quemadmodum Christo Domino in carne apparenti, ministraturi fuissent? Èa propensione, promptitudine, & alacritate, ablique omni excusatione, exequabantur, à minimo Superiori imperata, quemadmodum ea, quæ ab ipsomet Proposito Generali, aut Provinciali presente, rogata injunctâ fuissent. Èa benevolentia, ac sedulitate, rogati operam suam navabant Fratri minimo, à quo nihil sperabant, quâ Superiori maximo, petenti, eam præfertissent. Èa accuratione servabant omnia extra domum in itinere, quâ domesticos intra Parietes in oculis Praedium ea obiviscent. Denique regulas omnes pro parvis habitas à tepidis, èa semper accuratione servabant, ac si univera in iis perfectio ac sanctimonialis fuisset. Nec ullis respectibus humanis ad earum violationem fese induci sinebant: Unde illud piissimi Bergmanni acroama: *Disfrumpar potius, quam nullam Ordinis mei regulam delibere transgrediar.*

3. Causa est conservatio Ordinis Religiosi: minimarum enim legum observatio, Religionem in flore &

Rr; vigore

vigore conservat, minimarum ex adverso regularum neglectus disciplinam laxat, ac Religionem pedetentim, defruit ac perfundat. Docuit id Deus S. Mariam Magdalenam de Pazzis p. 4. vita c. 14. in quadam revelatione: Inter quinque res, pro quovis ordine in primavo statu conservando, petendas, hanc quoque perpetuò flagitandam esse: Ut omnes Religiosi perfectè cognoscant quanti sit momenti, observare rem quamlibet minimam Regule sue sancte.

Quæ cum ita sint: Dilectissimi, regulas quantumvis parvas, omni studio exequi allaboremus; minima, quæ iis vetantur, et si peccato obnoxia non sint, vitemus, tanquam imperfectiones, ingratitudines, negligencias, & inobedientias nocivas: livèrò cum peccato sint conjuncta; tanquam offendas Deo displices, ingratis, odio habitas, & poenis ac supplieis dignas, omni studio declinemus. Ea verò minima, quæ à regulis practanda injunguntur, omni dili-

gentiâ & accuratione obeamus: ut meritorum multorum margaritas preciosas colligamus, Deo fidelitatem nostram probemus, fervorem demostremus, ordinem nostrum in flore & vigore pristino custodiamus. In enim perfectionis genere excellamus. Nemo se ipse fallat, inquietabat S. Franciscus Xaverius, non potest quisquam in rebus magnis excellere, qui non prius excellat in parvis. Et infra. Qui pars oneri ferendo non sit, multo modo magnum est laturus. Et Christus Dominus S. Brigitte affirmavit L. s. Revel. interrog. 13. Qui non bene uitetur minimis, justum est, ut maximi nonglorietur. Hoc denum est, quod initio asserebamus in themate: Quæ in minimo fidelis est, & in majori fidelis erit. Luca c. 16. Et è contrario, qui in minimo fidelis non est, utique nec erit in majori.

* * *

REGULA